

RAZPORED SV. MAŠ

11.10.2021 PONEDELJEK Janez XXIII., papež	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=11.10.2021	KRIŽ ob 19h	++MIROSLAV in MARIJA MACAROL, Križ 188
12.10.2021 TOREK Maksimilijan Celjski, škof in mučenec	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=12.10.2021	KRIŽ OB 19H	++ MAKOVEC, Križ 176
13.10.2021 SREDA Koloman, mučenec	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=13.10.2021	KAPELA OB 19H	++HENDRIK ŠONC, duhovnik, pn. Tomaj 61a
14.10.2021 ČETRTEK Kalist, papež	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=14.10.2021	KAPELA OB 19H	PO NAMENU Tomaj 7
15.10.2021 PETEK Terezija Avilska, devica in c.učiteljica	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=15.10.2021		
16.10.2021 SOBOTA Hedvika, redovnica	Božja Beseda https://hozana.si/?datum=16.10.2021	AVBER OB 19H	+ FABJAN, Avber 14
17.10.2021 29. NEDELJA MED LETOM (Ignacij Antiohijski)	Božja Beseda: https://hozana.si/?datum=17.10.2021	KAZLJE 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ZVONKO SKAPIN, pn Makovec, Podraga ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

Malo za šalo, malo zares za nedeljsko popoldne:

Bog nas uči o ljubezni tako, da nam daje težke ljudi, s katerimi se lahko spopadamo.

Trudim se po najboljših močeh; Bog dela ostalo.

Preživite svoj čas z Božjo knjigo in ne s Facebookom.

Včasih bo Bog postavil Goljata v tvoje življenje, tako da lahko najdeš Davida v sebi.

Sinček vpraša očka: "Kaj je res, da se v prah povrnemo, ko umremo?" "Ja, res je", pravi očka. In sinek takoj: "O, potem pa ne grem več v svojo sobo, pod moje posteljo je polno mrličev."

Veroučna srečanja so redno v tem tednu.

V torek, **19.10.** vabim na srečanje ŽPS.

Dekanijsko romanje na Sv.Goro je v **nedeljo, 24.10.** Odhod avtobusa iz Tomaja ob 13.40. Prijavite se dekanu Aleksandru Skapinu v Sežano. Cena 10€ (plačilo na avtobusu)

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 28 NEDELJA MED LETOM

Štev.:42/LETO IX.

10.OKTOBER 2021

Če Jezus kliče, se moramo vsemu odreči

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 10,17-30)
Ko se je tisti čas Jezus odpravljaj na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« Jezus mu je odvrnil: »Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje. Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!«

Učenci so se čudili njegovim besedam. In Jezus je vnovič spregovoril: »Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor pride bogataš v Božje kraljestvo.« Ti pa so še bolj strmeli in govorili med seboj: »Kdo se potem more rešiti?« Jezus se je ozrl vanje in rekel: »Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče.«

Peter pa mu je začel govoriti: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj.« Jezus je rekel: »Resnično, povem vam: Nikogar ni, ki bi zaradi mene in zaradi evangelija zapustil hišo ali brate ali sestre ali mater ali očeta ali otroke ali njive in ne bi zdaj, v tem času, skupaj s preganjanji, prejel stokrat toliko hiš, bratov, sester, mater, otrok in njiv, v prihodnjem veku pa večno življenje.«

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

PRODAJ KAR IMAŠ IN POTEM PRIDI IN HODI ZA MENOJ

V današnji potrošniški družbi, ki je v svojem jedru naravnana, da se obdaja z vsemogočimi predmeti, ki jih nekaj časa ljubkuje, potem se jih pa naveliča in zavrže v smeti, je težko slediti Jezusovemu povabilu, da bi vse, kar imamo »prodali«, dali ubogim in potem hodili za njim. Raje se pohvalimo z novimi pozlatami oltarjev in kipov po cerkvah - no ja, tam kjer jim ostaja kapital - in to poimenujemo, da je znamenje naše vernosti. Beseda skromnost se na žalost nahaja na zadnji strani naše kulture.

V današnjem odlomku Markovega evangelija mladenič teče proti Jezusu. V tedanji judovski kulturi, ko gre nekdo proti komu, ki se mu zdi pomemben, ne teče: počasi gre do njega v znak spoštovanja. In Jezus je za tega mladeniča zelo pomembna oseba, imenuje ga za celo za dobrega učitelja, saj ga ima za boljšega od vseh drugih učiteljev. Vendar zakaj teče? Teče, verjetno zato, ker ga muči težava in sprašuje, kaj mu je storiti, da bi imel večno življenje, božje kraljestvo torej. Ta človek je hkrati vernik in pa tudi praktik: upošteva vse verske norme. Je še mlad in morda ne razmišlja o prihodnjem življenju, o posmrtnem življenju. Išče pa popolnost, zato se obrne na dobrega učitelja.

Evangelij sporoča, da je bil mladenič bogat, to je, da poseduje veliko premoženje in seveda denar. Jezusov pogled se prekrži z njegovimi očmi, prodre v njegovo srce. Učiteljeva beseda ni takšna kot bi mladenič pričakoval.

Dva verza Pisma Hebrejcem neznanega avtorja, ki smo ga prebrali to nedeljo, to dobro izražata: "Božja beseda je živa, učinkovita in ostrejša od vsakega dvoreznega meča; prodira do razdelitve duše in duha, do sklepov in kostnega mozga ter zaznava občutke in misli srca." Ni bitja, ki bi se lahko skrilo pred Bogom, marveč je odkrito v očeh tistega, ki mu moramo odgovarjati.

Jezus, ki je mladeniču rekel, naj opusti svoje bogastvo, naj proda svoje blago in da izkupiček revnim, nato pa mu sledi, ga premakne v drugo smer. Zakaj mladenič ne sprejme tega izziva? Ne zato, ker je bogat in morda sploh ni bil nepravilen v svojem bogastvu, o katerem v drugem delu govori Lukov evangelij (prim. Lk 16: 1-13): z bogastvom pravzaprav (ne glede na to, ali je pravično oz. nepravilno ni "naše", mi to samo posedujemo) zato je družbene krivice mogoče odpraviti samo tako, da se blago razdeli. Tega mladenič ne more sprejeti, ker je bil navezan na to bogastvo, ker na njem temelji svojo varnost. Morda vsi poznamo ljudi, ki se kljub temu, da nimajo otrok ali dedičev in niso niti več mladi, ne morejo odtrgati od svojega premoženja, v stalni nagnjenosti k skoposti in navezanosti na materialne stvari. Drugim pa dajejo čim manj, ampak samo toliko da potešijo svojo vest. Živijo v strahu, da bodo izgubili svoje premoženje in varnost in raje viške spravljajo v razne zavarovalnice ali celo igre na srečo z namenom, da bi svoje bogastvo oplementili, pa se jim največkrat zgodi ravno obratno. To dejstvo strahu ni natisnjeno le na obrazih odtujenih ljudi, tistih, ki se bolj borijo, ali tistih, ki sredi meseca nimajo niti toliko za nakup hrane zase in za svojo družino, ampak tudi, morda predvsem tistih, ki živijo dobro, brez ekonomskih skrbi. Kapitalistična družba, moč, prevladovanje, blaginja, ogromni odpadki (največ hane zavržejo gospodinjstva, skoraj 69.000 ton, 44.400 ton gostinstvo, vsak prebivalec pridela na leto 1.506 kg vseh vrst odpadkov). Na milijone ljudi pa ogroža lakota, ki se vse bolj pojavlja kot velika projekcija strahu in zatočišče v individualizmu.

Današnji evangelij ne izziva le vsakega izmed nas kot posameznikov - v resnici pa smo vsi malce »bogati mladeniči« - ampak nas izziva kot skupnost, ki ji pripadamo, in kot družbo. Smo "trgovska družba" in do preoblikovanja v »občestveno« družbo je še dolga pot. Toda za to je treba obnoviti model obstoja, ki je še vedno zelo daleč od naših misli in naše prakse. Prepričati se moramo, da je trg proizvajalec žrtev. Teoretično so podjetja, ustanovljena na trgu, enakovredna: trg je odprt za vse; vrednota, ki bi jo morali vdihniti, je najprej svoboda.

Enako ceno, vedno le v teoriji, zahteva vsak prodajalec vsakemu kupcu. Če ne bi bilo tako, bi po nekaterih ekonomskih teorijah trg sam ponovno uravnotežil razmere neenakosti. Lepo, ampak v teoriji. V resnici pa trg povečuje neenakosti. Če so močni in šibki enakovredni, kot bi si želeli gospodarski zakoni, je najmočnejši tisti, ki svojo voljo in svojo izbiro vsiljuje najšibkejšim. Prvi dominira, drugi podleže.

V zatohle prostore v petdesetem nadstropju newyorškega nebotačnika ne prihaja žalovanje neskončnega števila mater tretjega sveta, ki svojim otrokom ne morejo kupiti mleka. Kot dokumentira teolog Leonardo Boff, ko npr. rastlina soja izgubi dve odstotni točki na borzi v Londonu ali New Yorku ali Pekingu, to pomeni, da se v brazilskih ali nairobijskih favelah, navaja seveda le en primer, se smrtnost dojenčkov poveča za dva odstotka, ker vlada zmanjšuje vire, namenjene otroškemu mleku, tiste vire, ki so bili vezani na dobiček od mednarodne prodaje sojinih zrn. Družba, ki temelji na teh predpostavkah, na tem trgu, na teh pravilih, je očitno nepoštena. Straši in uničuje. Današnji evangelij, če ga beremo kontekstualno, nas kliče k ustanovitvi »občestvene« družbe, »občestvenega« planetarnega obstoja. Poziva nas k vzpostavitvi pravičnih in mirnih človeških odnosov, ki bi lahko premagali prometni zastoj, začarani krog: proizvodnja - distribucija - poraba, v katerem prevladujejo tisti zakoni, ki se odzivajo na potrebe in ukaze prevlade in moči. Ne gre za dogmatsko zanikanje trga, gre za to, da ga ne sprejmemo v njegovi goli kapitalistični obliki in občutljivo dojamemo, da bi jih spremenili, tiste odtujevalne mehanizme, ki se oblikujejo na trgu in spreminjajo človeške odnose v odnose komodificiranja. Utopija, morda, če so to ideje ene same osebe, ko pa ta ideja oplemeniti sčasoma vso družbo postane to motor skupnosti, ki želi spremembo, je lahko drugače. Vendar pa v svetu, v katerem je nečloveško tako očitno, ni dovolj etično in politično brati take situacije. Nujno je, da se najprej potovanje vere opravi tudi v družini, da se obnovi teološko in svetopisemsko branje, da bi razumeli, kako to stanje vstopi v spopad z "Blagor ubogim!" torej utopijo evangelija, utopijo Kraljestva - tistega kraljestva, ki ga je iskal bogati mladenič -, ki temelji na osvoboditvi tistih, ki so lačni, žejni in trpijo krivice. Globalni trg, v katerem živimo, ustvarja novo religijo, religijo blaga, imetja, posedovanja, moči nad drugimi, izkoriščanja malih, ki temelji na mehanizmu žrtev malikovanja (kjer je idol, tam je žrtev), alternativno orientacijsko središče za izkušnje skupnosti, ki bi moralo urejati družbeno in cerkveno življenje, v katerem bi moralo biti dajanje in prejemanje, vzajemnost in pravilo dajanja, pravična pokojnina in družbeni konsenz: pravična delitev dobrin, do tega je žal še dolga pot. Toda samo tisti, ki živijo v pristni razsežnosti revščine, lahko dojamajo to osebno, cerkveno in družbeno alternativo. Samo prositi moramo Gospoda, naj nam da preudarnost in duha modrosti, raje kot žezla in prestole, pred vsem bogastvom sveta.

In s psalmom molimo: »Zjutraj nas nasiti s svojo dobroto, da bomo vriskali in se veselili vse svoje dneve.

Razvesêli nas za dni, ko si nas ponižal, za leta, ko smo bili nesrečni.« (Psalm 90).

Še misli za pregled življenja

- Ali ločimo o svojem majhnem ali velikem bogastvu, nepremičninah, njihovem izvoru, denarju, ki ga posedujemo in porablamo, zrno od pleva? Ali smo prepričani, da blago ni naše, ampak vsakogar?

- Ali ločimo krivice, stiske ljudi, velike razlike, ki prečkajo svet, v katerem živimo? Kakšne so naše reakcije? Ali jih sprejemamo kot naravne ali se jim nekako zavežemo, da jim bomo nasprotovali?

- Ali živimo trezno ali smo tudi med tistimi, ki zapravljajo in mečejo ostanke v koše za smeti?